

Mai Này Ôi Bao Giờ

Mai này trong đám Xuân xanh ấy (*), tìm một người thôi, mắt biệt rồi! Nghe nói...người ta đi xứ khác. Mây Đông Đoài ngàn năm cứ trôi...

Mây Đông Đoài có khi bên Đông trôi về Nam nằm ngang xứ Đoài. Mây xứ Đoài có khi lạc gió trôi về bên xứ Đông rong chơi...

Em lấy chồng năm em mười bảy, mây gió trời và mưa nắng thương lướt qua ngang cánh đồng mới cấy một mai chờ màu lá lúa non...

Em không còn trên con đường làng. Đám Xuân xanh bây chừ lang thang, áo bà ba gió đùa trưa nắng, ai ai kia không phải là nàng...

Ai ai kia trời ơi em mà, tưởng tượng người từ khi em xa, con sông nhỏ khi không bát ngát, ngọn đồi cao mây sương bao la...

Có thể ngàn năm sau bụi ngùi nhưng bây giờ không thể nào vui nên câu thơ mới tràn nước mắt rồi bài thơ buồn tại em thôi!

Mai này trong đám Xuân xanh ấy...mà đã mai này chưa vậy em? Tình cộng nghĩa trừ thêm với bớt, đời nhân chia mưa nắng triền miên...

Trần Văn Lệ

(*) *Thơ Hàn Mạc Tử:*

Mai này trong đám Xuân xanh ấy
Có kẻ theo chồng bỏ cuộc chơi...